

[Arbejds- og Socialministeren.]

de største Fødselsvanskeligheder. Jeg har været overordentlig betænkelig ved det Løn-niveau, der herved fastlægges for offentlige Arbejder, et Løn-niveau, der ligger ikke ubetydeligt under det nugældende. Men Bestemmelsen i dens foreliggende Form sikrer dog paa den ene Side de Arbejdere, der henvises, en Ugeløn, og paa den anden Side giver den en Garanti for, at det ikke med nogen Føje vil kunne siges, at det offentlige iværksætter Arbejder, der kan føre til, at disse foretrækkes fremfor Arbejde i det private Erhverv. Endelig skulde Bestemmelsen, saaledes som den nu er udformet, føre til, at de enkelte Arbejdere ved disse Arbejder opnaar samme Fortjeneste for samme Arbejde.

Til Lovforslagets enkelte Bestemmelser skal jeg i øvrigt knytte følgende Bemærkninger:

Bestemmelserne i § 1 og § 2 har jeg allerede været inde paa i Indledningen af min Tale, og jeg gaar derfor med det samme til Bestemmelserne i § 3 om Ydelse af Tilskud. Man har opgivet den hidtil gældende særlige Bestemmelse om Nødhjælpsarbejder med Tilskud fra Arbejdsløshedsfonden, bortset fra de Nødhjælpsarbejder, der ikke er afsluttet, i hvilken Forbindelse jeg henviser til Forslagets § 14, Stk. 2. Grunden hertil er, at naar man udvider saavel Kredsen af de Arbejder, hvortil Henvisning af Arbejds-kraft skal ske, som Kredsen af de Arbejdere, der henvises, maa man finde det rettest, at Tilskuddet ydes direkte af Staten. Det er dog Hensigten, at Tilskuddet som hidtil varieres under Hensyn til Statens Interesse i, at et nærmere angivet Arbejde sættes i Gang.

Bestemmelsen i Stk. 3 om, at der i Stedet for Tilskud kan ydes Laan, afhjælper et Savn, som man har følt under den nugældende Lov, hvor der ikke har været Hjemmel til at kræve nogen Del af det ydede Tilskud tilbage, selv om det efter Arbejdets Afslutning har vist sig, at Arbejdet har medført saadanne økonomiske Fordele for den iværksættende Myndighed, at det vilde have været rimeligt og muligt at kræve i hvert Fald en Del af Tilskuddet tilbage.

Bestemmelsen i Stk. 4 er ligeledes ny, men maa ogsaa ses paa Baggrund af de indhøstede Erfaringer, idet der i flere Tilfælde har været rettet Anmodning til Arbejdsministeriet om Bistand til Opnaaelse af et til Arbejdets Gennemførelse nødvendigt Laan, men hvor Arbejdsministeren ikke har haft nogen Indflydelse paa, om et saadant

Laan kunde opnaas fra den kommunale Laanefond.

Bestemmelsen i Stk. 5 maa ses i Forbindelse med den inden for Regeringen overvejede Beskæftigelsesplan, der har fundet Udtryk i den Række Lovforslag, der nu fremsættes med Henblik paa at afhjælpe Arbejdsløsheden, og som overlader til vedkommende Fagministerium selv at søge de enkelte Arbejdsopgaver løst. Imidlertid er Beskæftigelsescentralen i sin hidtidige Virksomhed, hvor man alene kunde yde Tilskud og ikke iværksætte Arbejder, stødt paa Opgaver, som beskæftigelsesmæssigt set var tillokkende, men som ikke blev taget op, som oftest fordi der ikke kunde opnaas Enighed om Arbejdets Iværksættelse. Selv om saadanne Arbejder efter de nu fremsatte Lovforslag i mange Tilfælde naturligt vil henhøre under et andet Fagministerium, kan det meget vel tænkes, at der vil blive en Del egnede — væsentlig mindre — Arbejdsopgaver, der ikke vil komme til Udførelse. Ja, det kan vel ogsaa tænkes, at vedkommende Fagministerium, navnlig hvor der bliver Spørgsmaal om Fremskaffelse af Kost og Logi til de henviste Arbejdere, vil nære nogen Betænkelighed ved at sætte saadanne Arbejder i Gang. Det er i saadanne Tilfælde, man har fundet det rimeligt og naturligt, at Arbejdets Udførelse overdrages Beskæftigelsescentralen, der ud fra de indvundne Erfaringer maa antages at have de bedste Betingelser for at forestaa Arbejdet. Bestemmelsen i Stk. 6 om, at et i Henhold til § 3 iværksat Arbejde kan kræves fremskyndet eller udsat, svarer til Bestemmelsen i den nugældende Lovs § 12, Stk. 4, Linie 1—2.

Med Hensyn til Bestemmelserne i §§ 4 og 5 kan jeg henholde mig til det allerede udtalte, dog at jeg vil knytte et Par Bemærkninger til § 4, Stk. 3, om det Fradrag, der skal ske, saafremt Arbejderen som en Del af Lønnen modtager Kost og Logi. Jeg har allerede tidligere udtalt, at de beskæftigelsesmæssigt set bedste Opgaver ofte frembyder sig paa Landet, hvor man under den nugældende Lov, der alene opererede med langvarigt arbejdsløse, har maattet lade Opgaver ligge, fordi der ikke i Arbejdsstedets Nærhed fandtes det fornødne Antal langvarigt arbejdsløse til Arbejdets Gennemførelse. Selv om dette Forhold bliver betydeligt ændret nu, hvor Kredsen af de henvisningsberettigede udvides som foreslaaet, maa det dog forventes, at der i Egne, hvor Arbejdsløsheden er ringe, vil frembyde sig Arbejdsopgaver,